

Bussresa till Håven

Det var en fullsatt buss som rullade ut från Resecentrum, norrut mot Håven och ödemarkerna. Med oss hade vi två berättarglada personer, Sven Trägårdh och Arne Bjernulf. De berättade om människor de mött, om livet förr och gamla gårdar, fiskesjöar, jaktstugor och -historier. Tony körde bussen lugnt och säkert som vanligt längs de smala grusvägarna. Det var storskog blandat med kalhyggen och sjöar och vattendrag.





Första stopp Lindbodarna vid Ore älv. Vi hade nu fått vackert höstväder.



I Ejheden intog vi vårt medhavda kaffe. Byn är från 1800-talet och som mest bodde där ett hundratal personer. Den sista lämnade på 1960-talet. Vi besökte den högt belägna kyrkogården med utsikt över sjön Storejen.



Mot Ejhedens kyrkogård.



Sven gav oss livfulla skildringar om hur begravningar kunde gå till förr i tiden.



Utsikt från kyrkogården över sjön Storejen.



Färden gick vidare mot Håven. Byborna blev nog litet förvånade när en stor buss rullade in. Vi besökte Håvens kyrkogård och ett träsnideri.



Margareta Liss köpte två flugsmällor. Hon håller den ena och Britta Bokström den andra.



Några som också blev förvånade var de fem Highland cattle boskapen i Håven. Det var det enda i djurväg vi såg, tyvärr ingen av de ca 75 björnar som lär finnas i kommunen.



Färden gick vidare ut i ödemarken och vi gjorde ett stopp vid Stallmyrkojan. 6.000 personer och 2.000 hästar jobbade här i trakterna med skogsbruket förr i tiden!



På eftermiddagen var det mat i Noppikoski – älgfärsbiffar med lingon!



Precis intill restaurangen gick bron över den forsande Oreälven. Så var det dags för hemfärd. Vi passerade bl.a. genom en del av den stora Koppången. Prick klockan 17.00 var vi tillbaka i Rättvik.

Text och foto: Anne Höglín